Dosar nr. 1-111/2025
Nr. PIGD1- 1-25079389-46-1-05062025

S E N T I N Ț Ă
ÎN NUMELE LEGII

10 decembrie 2025 **or. Florești**

Judecătoria Soroca sediul Florești
Instanţa de judecată compusă din :
Preşedintele şedinţei, judecător Ramona Moșneguțu
Grefieri Doina Selevestr-Condrea, Igor Sorocean, Liliana Bruma
Cu participarea:
acuzatorului de stat, procurorului Mihail Dadu
Avocatului Leonid Zaharii
Judecând în şedinţă de judecată publică, în procedură generală cauza penală privind învinuirea inculpatului

Pohila Ruslan ***** născut la ***** IDNP ***** originar or. *****, moldovean, cetățean al R. Moldova, căsătorit, fără copii minori și persoane la întreținere, studii medii, nesupus militar, neangajat în câmpul muncii, cu domiciliul or.*****, anterior condamnat prin sentința Judecătoriei Florești din 06.03.2000 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 119 al.3) Cod penal, la amendă în mărime de 80 salarii minimale; prin sentința Judecătoriei Florești din 02.12.2003 pentru comiterea infracțiuni prevăzute de art. 264 al.4) Cod penal, la pedeapsă sub formă de 5 ani închisoare cu suspendarea executării pedepsei pe un termen de un an, prin sentința Judecătoriei Bălți din 15.04.2016 pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201/1 al.2)lit.a) Cod penal la 160 ore m.n.f.c.
-reținut sau arestat în această cauză nu a fost; posedă limba de stat, informația privind drepturile şi obligaţiile i-a fost înmînată la timp; rechizitoriul i-a fost înmânat;
– în comiterea infracţiunii prevăzute la art. 264/1 alin. (1) din Codul penal, "*Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l".*

Procurorul Mihail Dadu în susțineri verbale a solicitat ca, inculpatul Pohila Ruslan să fie recunoscut vinovat în săvârşirea infracţiunii prevăzute la art. 264/1 alin. (1) din Codul penal cu stabilirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 2500 u.c. cu anularea dreptului de-a conduce mijloace de transport.

Apărătorul Leonid Zaharii a pledat pentru achtarea inculpatului Pohila Ruslan de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 al. 1) Cod penal.

Termenul de examinare a cauzei penale: 20 iunie 2025-10 decembrie 2025 (pronunțată sentința).

Asupra materialelor din dosar şi a probelor administrate şi cercetate în şedinţa de judecată, instanţa de judecată,

C O N S T A T Ă :

Fapta prejudiciabilă săvârșită de către inculpat.

Pohilă Ruslan la data de 16.05.2025, aproximativ ora 09:35, posedând permisul de conducere nr.*****, eliberat la data de 28.12.2006, valabil pentru categoriile B și C, fiind în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, a condus automobilul de model „*****” cu n/î ***** pe drumul central din sat. *****, r-nul Florești, până când a fost stopat și documentat de către inspectorul principal, ISST și AR al IP Florești Lozan Viorel, și comisarul, ofițer al SST și AR a IP Florești Sarmaniuc Artur. Fiind suspectat de conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, ultimul a fost supus testării cu alcootestul „Drager 6820”.

Conform rezultatului alcotestului ”Drager” nr. 1747 din 16.05.2025, concentrația de alcool în aerul expirat de către **cet. Pohilă Ruslan** *****, constituia 0,54 mg/l.

Conform art. 134^{12} Cod Penal „Prin stare de ebrietate se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, droguri şi/sau de alte substanţe cu efecte similare”.

Conform pct.4 a Hotărârii Guvernului “*cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testare alcoolscopică şi examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate şi naturii ei”* cu nr. 296 din 16.04.2009, modificat modificat Legea nr. 515 din 17.07.2024, se atestă ca stare de ebrietate alcoolică: *“... cu grad avansat – în caz de depăşire a concentraţiei de alcool de 0,7 g/l în sînge sau de 0,35 mg/l în aerul expirat.”*Astfel, **Pohilă Ruslan** ***** a încălcat cerinţele Regulamentului Circulaţiei Rutiere, aprobat prin Hotărârea Guvernului RM Nr.357 din 13.05.2009, prevăzute de **pct.14** „*Conducătorului de vehicul î-i este interzis*: lit.a „ *să conducă vehicolul în stare de ebrietate*…”.

Faptele lui Pohilă Ruslan au fost calificate de procuror conform art. de art. 264^{1} alin. (1) din Codul penal cu calificativul “*Conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l”.*

Privind procedura.

În ședința de judecată, procurorul, inculpatul şi apărătorul acestuia au solicitat examinarea cauzei în procedură generală, în şedinţă publică şi în limba de stat, având în vedere că Pohilă Ruslan nu recunoaşte vina în faptele invocate în rechizitoriu şi încadrarea juridică adusă, iar în acest sens, în conformitate cu articolele 351 şi 352 din Codul de procedură penală, instanța de judecată a dispus examinarea cauzei penale în procedură generală, cu participarea inculpatului, în limba română şi în şedinţă de publică.

Poziția inculpatului.

Fiind audiat în calitate de inculpat, Pohilă Ruslan vina în comiterea infracțiunii a recunoscut-o parțial și a relatat că nu este de acord cu rezultatul de 0, 54 mg/l stabilit de aparatul Dreger, când a fist supus testului alcoolscopic.
La 16 mai 2025 se afla în ospeție la socrii săi. S-a trezit în jurul orei 08.00, a luat dejunul, a băut o cafea, a fumat, când a fost telefonat de către tatăl său, care i-a cerut să vină acasă, deoarece se simțea rău. Deoarece se simțea bine, cu toate că în ajun, seara pe la ora 21.00-22.00, a consumat băuturi alcoolice,vrea 300 gr.rachiu, dar a dormit bine, apoi dimineața a mâncat bine, a băut o cafea și a fumat, din acest motiv a decis să se urce la volan și să vină acasă în or. Florești, așa cum i-a cerut tatăl său.
În timp ce se deplasa la volanul automobilului, la intrarea în s. *****, un automobul al poliției s-a oprit brsusc în fața automobilului său, prin urcare acesta se deplasa pe contrasens. La automobilul se serviciu al poliției nu era conectat girofarul. Din ce motiv, polițiștii au decis să se oprească în fața automobilului său, nu cunoaște. Ulterior i-a fost propus să fie supus testului alcoolscopic cu aparatul Drager. A acceptat și în rezulat s-a constatat 0, 54 mg/l. Nu a fost și nici acum nu este de acord cu acest rezultat, deoarece era imposibil să arăte Dragerul o așa concentrație, numai de la o mahmureală, deoarece el , după ce a consumat băuturi alcoolice, s-a culcat , a dormit bine toată noaptea, iar a doua zi dimineața a mâncat, a băut o cafea și a fumat. Se simțea foarte bine, consideră că nu avea urme de mahmureală. După ce a trecut testul alcoolscopic , el le-a comunicat polițiștilor că nu este de acord cu rezultatul, dar aceștea nu i-au fost propus să se deplaseze la instituția medicală în vederea prelevărilor probelor biologice.
În pofida faptului că inculpatul Pohilă Ruslan și-a recunoscut partial vina comiterea circumstanțelor de fapt incriminate, vinovăția acesteia în baza art. 264//1 alin. (1) din Codul penal se confirmă totuşi prin probele cercetate nemijlocit în ședința de judecată, și anume:
Martorul acuzării Sarmaniuc Artur prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală, a relatat că că, pe Pohilă Ruslan îl cunoaște de mai înainte, de la comiterea anterioară de către inculpat a unui accident rutier. La 16 mai 2025 , activând ca ofițer al serviciului supraveghere tehnică și accidente IP Florești, a fost implicat în serviciu împreună cu colegul său Lozan Viorel. În timpul patrulării cu automobilul de serviciu Dacia Duster n/î MAI 1177, în jurul orelor 09:30, prin satul ***** r-nul Florești, a fost stopat automobilul de model *****, numerele de înmatriculare nu le ține minte, la volanul căruia se afla Pohilă Ruslan. La întrebarea lor dacă a servit băuturii alcoolice, ultimul li-a comunicat că a consumat în noaptea spre 16 mai, în ajun. I-a fost propus de a fi testat cu aparatul Drager, cu ce ultimul a fost de acord, rezultatul fiind de 0,54 mg/l. Pohilă Ruslan cu rezultatul Drafer a fost de acord. La întrebările puse declară că în automobilul lui Pohilă

Ruslan mai era o doamnă, care stătea pe bancheta din față, careva alte persoane nu erau. Ține minte bine deoarece șoferul a fost înlăturat de la conducerea automobilului, iar mașina a fost dusă cu evacuatorul la parcarea specială, și din mașină a ieșit șoferul și doar o doamnă. Automobilul se deplasa din direcția satului ***** spre satul *****, iar el împreună cu colegul cu automobilul de serviciu se deplasau în întâmpinare. Automobilul condus de Pohilă Ruslan fost stopat în timpul deplasării, pe motivul verificării actelor, deoarece acea zi au fost stopate mai multe automobile și verificate. La modalitatea efectuăii testării alcoolscopice, verificării și stopării Pohilă Ruslan careva obiecții nu a avut.

Martorul acuzării Lozan Viorel prin expunerea factologică, după depunerea jurământului în ordinea prevăzută de art. 108 din Codul de procedură penală a relatat următoarele:

La data de 16 mai în jurul orelor 09:30 min. fiind implicat în serviciu de patrulare,potrivit graficului, împreună cu colegul Sarmaniuc Artur, patrulând pe traseul central al satului ***** r-nul Florești cu automobilul de serviciu, la ieșirea din satul ***** r-nul Florești, a fost stopat automobulul de model ***** *****. La volanul automobilului dat se afla Pohilă Ruslan, pe bancheta de alături se afla o femeie. În timpul verificării actelor, din cavitatea bucală a conducătorului auto Ruslan Pohilă, s-a simțit miros de alcool. Deoarece acesta se suspecta de conducerea automobilului sub influența alcoolului, i-a și fost propus lui Pohilă Ruslan testarea alcoolscopică cu aparatul Drager din dotare. La care ultimul fiind de acord. Rezultatul testării cu mijlocul special omologat a fost 0,54 mg/l.Obiecții aferent rezultatului alcotestuluil, Pohilă Ruslan nu a invocat.

Fiind întrebat, martorul a declarat, că automobilul condus de Pohilă Ruslan a fost stopat în timpul deplasării. Automobilul lor de serviciu se deplasa în întâmpinare față de automobilul lui Pohilă Ruslan. Șoferul a fost stopat , cu semnalul sonor. Testarea alcoolscopică a lui Pohilă Ruslan a fest efectuată de colegul său Sarmaniuc Artur. Pohilă Ruslan a fost de acord atât cu testarea alcoolscopică cât și cu rezultatul acestuia. Prelevarea de probe bilogice nu i-au fost propus și nici Pohilă Ruslan nu a solicitat. Ultimul a confirmat că el întrebuințase băuturi alcoolice în ajunul zilei, de cu seară.

În automobilul condus de Pohilă Ruslan se afla o femeie , care stătea pe bancheta din față, alte persoane nu erau.

Mușțucul de la alcotest era nou, fiind disigilat în prezența persoanei. Automobilul lui Pohilă Ruslan fost ridicat și dus la parcarea specisală, acestuia nu ia fost propus să cheme pe cineva din partea lui ca să îi ea automobilul.

Pe parcursul cercetării judecătorești procurorul a prezentat și instanța de judecată l-a cercetat următoarele probe materiale ale părții acuzării:

- Tichetul de la alcooltestul „Drager”, cu nr. 1745 din 16 mai 2025 ora 09.42 prin care se confirmă că în vaporii de aer expirați de către cet. Pohilă Ruslan ***** a.n.*****, s-au constatat vapori de alcool în cantitate de 0,54 mg/L.(f.d. 41)
- Corp delict – un DVD-R cu un fișier video ridicat de la ofițerul superior al SST și AR al IP Florești, Sarmaniuc Artur, cu momentul testării alcooscopice a cet. Pohilă Ruslan ***** a.n.***** din data de 16.05.2025.(f.d. 43-44)
- Corp delict – automobilul de model „ *****” cu n.î. ***** (f.d. 24-25)
- Corp delict – permisul de conducere pe numele cet. Pohilă Ruslan a.n. *****, IDNP *****, cu numărul de înregistrare *****, eliberat la data de 28.12.2006, cu categoriile B și C. (f.d. 28)

Martorul apărării Pohilă Natalia a declarat că, este soția lui Pohilă Ruslan și este de acord să dea declarații pe cazul soțului său. La data de 16 mai 2025, dimineața în timp ce se aflau acasă la părinții ei, soțul Pohilă Ruslan a fost telefonat de către tatăl acestuia să vină acasă, deoarece se simțea rău. Atunci ambii au decis să meargă acasă în or. Florești. S-au pornit cvu automobilul de model ***** *****, care le aparține. La intrarea în satul ***** r-nul Florești, în fața lor a stopat automobilul de serviciu al poliției. Un colaborator de poliție s-a apropiat de mașina lor și i-a propus soțului să fie testat cu aparatul Drager.

Considera că aparatul era utilizat deja, mușțucul era deja întrodus în aparatul Drager. La întrebarea instanței martorul declară că, Pohilă Ruslan a acceptat să treacă testul alcoolscopic cu aparatul Drager. La acel moment nu cunoșteau cum se efectuiază corect procedura de testare cu acest aparat, pe urmă au aflat. Totul a fost filmat. După testarea alcoolscopică a soțului, automobilul a fost ridicat și transportat la parcarea specială. Mai declară, că soțul în seara de 15 spre 16 mai 2025 a consumat moderat băuturi alcoolice. La documentarea cazului respectiv au fost doi colaboratori ai poliției Artur Sarmaniuc și Lozan Viorel. Cu ei în automobil în afară de ea și Pohilă Ruslan nu era nimeni. Automobilul de serviciu al poliției nu avusese conectat semnalul sonor , după ce au stopat automobilul, polițiștii au pornit girofarul. Soțul ei nu și-a arătat dezacordul cu privire la procedura de testare, nu a cerut colaboratorilor poliției să meargă la vre-o instituție medicală să prevaleze probele biologice.

Colaboratorul poliției care a efectuat procedura de testare alcoolscopică a fost Artur Sarmaniuc. Polițiștii pe ea au observat-o că este în automobil, ea s-a coborât din automobilm când i-a oprit poliția.

La întrebarea procurorului, martora a declarat că, soțul Pohilă Ruslan a consumat de cu seară 200-300 grame de rachiu. Pohilă Ruslan le-a spus colaboratorilor de poliție că el în ajun consumase băuturi alcoolice.

La întrebarea instanței declară că, soțul și-a permis să se urce la volan deoarece a doua zi ultimul nu consumase băuturi alcoolice, numai în ajun, dar el, s-a odihnit peste noapte, iar dimineața a servit o cafea și niu avea careva semne de ebrietate.

Consideră că nu poate să fie rezultatul drager de 0,54mg/l, dacă atunci cunoștea că dacă nu sunt de acord cu rezultatul, puteau să facă prelevarea probelor de sânge.

Aprecierea instanței de judecată.

Potrivit prevederilor art.93 alin.(1) din Cod de procedură penală, probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței infracțiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției, precum și la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu prevederile art.101, alin.(1)-(4) din Cod de procedură penală fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității şi veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are o valoare dinainte stabilită pentru organul de urmărire penală sau instanța de judecată. Instanța de judecată este obligată să pună la baza hotărârii sale numai acele probe la a căror cercetare au avut acces toate părțile în egală măsură și să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate.

Conform prevederilor art.384 din Cod de procedură penală, instanța hotărăște asupra învinuirii înaintate inculpatului prin adoptarea sentinței de condamnare, de achitare sau de încetare a procesului penal. Sentința se adoptă în numele legii. Sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. La fel, urmează ca instanța de judecată să își întemeieze sentința numai pe probele care au fost cercetate nemijlocit în ședința de judecată.

În conformitate cu prevederile art.14 alin.(1) din Cod penal, infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție şi pasibilă de pedeapsă penală.

Conform art.51 alin.(1) din Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale.

Potrivit art.52 alin.(1) din Cod penal, se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că componența infracțiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracțiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod. Â

Potrivit prevederilor art.113 alin.(1) din Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că calificarea

oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători. În conformitate cu prevederile art. 8 din Cod de procedură penală, precum și cu cele ale art. 21 din Constituția Republicii Moldova, orice cetățean beneficiază de prezumția de nevinovăție, deschiderea unei proceduri judiciare penale – prin începerea urmăririi penale – nefiind posibilă decât în condițiile prevăzute de lege.
Astfel, la adoptarea unei hotărâri de condamnare prin prisma jurisprudenței CtEDO, până la rămânerea definitivă, inculpatul are statutul de persoană nevinovată, la fel se reține că pronunțarea unei decizii judecătorești de condamnare, prezumția de nevinovăție este răsturnată cu efecte erga omnes, iar soluția magistraților trebuie să se bazeze pe probe certe de vinovăție, iar în caz de îndoială, ce nu poate fi înlăturată prin probe, trebuie să se pronunțe o soluție de achitare.
Subsecvent se reține că potrivit prevederilor art.325, alin.(1) Cod de procedură penală, judecarea cauzei în primă instanță se efectuează numai în privința persoanei puse sub învinuire și numai în limitele învinuirii formulate în rechizitoriu.
În concordanță cu conținutul art.389 alin.(1) și (2) din Cod de procedură penală, sentința de condamnare se adoptă numai în condiția în care, în urma cercetării judecătorești, vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanța de judecată și nu poate fi bazată pe presupuneri.
Astfel, sentința de condamnare trebuie să se bazeze pe probe exacte, când toate versiunile au fost verificate, iar divergențele apărute au fost lichidate și apreciate corespunzător. Ori toate îndoielile care nu pot fi înlăturate vor fi interpretate în favoarea inculpatului.
În contextul prevederilor legale citate supra și în coraport cu circumstanțele de fapt ale cauzei constatate în cadrul cercetării judecătorești în prezenta cauză penală, instanța de judecată constată dincolo de orice dubiu rezonabil că, în privința inculpatului, a fost pornită urmărirea penală și derulată cu respectarea legislației procesual penale în vigoare.
La fel, instanța de judecată atestă că prin prisma art.6 al Convenției pentru apărarea drepturilor omului și libertăților fundamentale, inculpatului i-a fost adus la cunoștință atât natura și cauza acuzației, cât și probele pe care se fundamentează acuzația, precum și calificarea juridică care a fost dată faptelor săvârșite de acesta prin rechizitoriul întocmit.
În mod particular, instanța de judecată reține că prin totalitatea probelor cercetate în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin. (4) din Cod de procedură penală și apreciindu-le în sensul art.101 alin.(1) din Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinenței, concludenții, utilității, veridicității și

coroborării reciproce, se constată că probele prezentate spre cercetare în cadrul ședinței de judecată de părți, în ansamblu, confirmă vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii incriminate.

Or, prin cumulul probelor cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de judecată a stabilit că inculpatul, a comis fapta incriminată de către acuzatorul de stat după cum urmează mai jos.

Astfel, Pohilă Ruslan la data de 16 mai 2025 aproximativ orele 09.35 cunoscând cu certitudine despre faptul că în temeiul prevederilor pct. 14 lit. a) al Regulamentului Circulației Rutiere al Republicii Moldova conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă unitatea de transport în stare de ebrietate, a urcat la volanul automobilului de model „*****” cu numerele de înmatriculare ***** și deplasându-se pe drumul central din s. ***** r-nul Florești a fost stopat de către colaboratorii de poliție Sarmaniuc Artur și Lozan Viorel. În cadrul verificării actelor, fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, a fost supus testării cu aparatul „Drager 6820”, test nr.1745, ca rezultat constatându-se concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de 0,54 mg/l, care conform prevederilor art. 134/12 Cod penal constituie stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate Pohilă Rislan ***** a comis infracțiunea de „Conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat”, adică conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Încadrarea juridică a faptei.

În sensul precizării componenței de infracțiune, legiuitorul a statuat la art. 52 Cod penal, că se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă.

Prin prisma art. 113 Cod penal, instanța reiterează că se consideră calificare a infracțiunii determinate şi constatare juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabilă săvârșite şi semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală şi de către judecător.

În vederea atribuirii calificării juridice a acțiunilor inculpatului, instanța de judecată reiterează, că infracțiunea prevăzută de art. 264/1 alin. (1) Cod penal prevede tragerea la răspundere penală pentru conducerea mijlocului de transport de către o persoană care are o concentrație de alcool în sânge ce depășește 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depășește 0,35 mg/l ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante și/sau de alte substanțe cu efecte similare, iar potrivit art. 134/12 alin. (1) și (3) Cod penal, prin stare de ebrietate

alcoolică cu grad avansat se înțelege starea persoanei, care are concentrația de alcool în sânge de la 0,5 g/l şi mai mult sau concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de la 0,3 mg/l şi mai mult.
Prin Legea nr.136 din 06.06.2024, în vigoare 07.09.2024, constituie infracțiune prevăzută la art. 264/1 alin. (1) Cod penal, fapta de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care are o concentraţie de alcool în sânge ce depăşeşte 0,7 g/l sau de vapori de alcool în aerul expirat ce depăşeşte 0,35 mg/l, ori care se află în stare de ebrietate produsă de substanţe stupefiante şi/sau de alte substanţe cu efecte similare.
Prin urmare, ținînd cont de concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat de Pohilă Ruslan , stabilit prin testul Drager, de 0, 54 mg/1, instanța constată, că în prezenta redacție a art. 264/1 alin. (1) Cod penal, concentrația vaporilor de alcool în aerul expirat constituie infracțiunea de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică.
Infracțiunea prevăzută la art. 264/1 alin. (1) Cod penal, fiind una formală, se consideră consumată de la momentul începerii conducerii mijlocului de transport de către Pohilă Ruslan în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.
Obiectul juridic special al infracțiunii prevăzută la art. 264/1 Cod penal, în privința căruia au fost îndreptate acțiunile lui Pohilă Ruslan îl formează relațiile sociale cu privire la siguranța traficului rutier, sub aspectul prohibiției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.
Potrivit pct. 14 lit. a) al Regulamentului circulației rutiere, conducătorului de vehicul îi este interzis, să conducă vehiculul în stare de ebrietate alcoolică. La caz, pornind de la aspectele nuanţate supra, instanța conchide, că Pohilă Ruslan a atentat la relaţiile sociale cu privire la siguranţa traficului rutier, prin faptul că la data de 16 mai 2025 , aflîndu-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, Pohilă Ruslan a urcat la volanul automobilului de model „*****” cu n/î ***** conducîndu-l pe drumul central al satului ***** r-nul Florești unde a fost stopat.
Latura obiectivă a infracțiunii se regăsește în acțiunile lui Pohilă Ruslan prin: 1) fapta prejudiciabilă, care constă în acțiunea de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat; 3) mijlocul de săvârșire a infracțiunii, şi anume – mijlocul de transport în sensul art.132 Cod penal.
Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.264/1 alin. (1) Cod penal se caracterizează prin intenție directă, or inculpatul își dădea seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, a prevăzut urmările lor prejudiciabile, a admis în mod conştient survenirea acestor urmări, astfel conducând mijlocul de transport aflându-se în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.
Intenţia inculpatului se demonstrează, fără echivoc, prin circumstanțele obiective, constatate prin mijloacele de probă administrate de către organul de urmărire

penală, care denotă cert faptul că Pohilă Ruslan, după ce a consumat băuturi alcoolice, a urcat la volanul automobilului de model „*****” cu numerele de înmatriculare *****, conducându-1 pe drum public, ceea ce denotă faptul, că, acesta îşi dădea seama de caracterul prejudiciabil al faptei, însă indiferent de aceasta, sperând că nu va fi identificat de organele de drept, a condus automobilul în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat.

Inculpatul Pohilă Ruslan se subscrie și în categoria de subiect al infracțiunii prevăzută de art. 264/1 alin. (1) Cod penal, ca fiind persoana fizică responsabilă care la momentul comiterii faptei infracționale deținea permisul de conducere a mijlocului de transport nr. ***** din 28.12.2006.

Cu referire la versiunea apărării și a inculpatului, precum că Pohilă Ruslan , deși a consumat alcool, în ajun, adică în seara zilei de 15 mai 2025, a urcat la volanul mijlocului de transport, din motiv că se afla într-o stare de extremă necesitate, deoarece intenționa să se deplaseze la domiciliul tatalui său Pohilă *****, care se simțea rău și că instinctual a considerat că urgența și gravitatea pericolului, nu poate fi înlăturată în alt mod, instanța constată netemeinicia acesteia, din următoarele considerente.

Potrivit art. 35 lit.c) Cod penal, se consideră cauze care înlătură caracterul penal al faptei starea de extremă necesitate;

Conform art. 38 alin. (1) și (2) Cod penal, nu constituie infracţiune fapta, prevăzută de legea penală, săvârșită în stare de extremă necesitate. Este în stare de extremă necesitate persoana care săvârșește fapta pentru a salva viaţa, integritatea corporală sau sănătatea sa, a altei persoane ori un interes public de la un pericol iminent care nu poate fi înlăturat altfel. Totodată, alin. (3) al acestei norme, stipulează, că nu este în stare de extremă necesitate persoana care, în momentul săvârșirii faptei, îşi dă seama că provoacă urmări vădit mai grave decât cele care s-ar fi putut produce dacă pericolul nu era înlăturat.

Prin urmare, la caz, instanța menționează, presupusa stare de sănătate a părintelui inculpatuui , nu poate fi considerată drept o situație cu urmări vădit mai grave, decît cele care s-ar produce, în cazul neînlăturării pericolului, or din declarațiile inculpatului, cît și cele ale martorului Pohilă Natalia rezultă că ambii cunoșteau despre starea de sănătate generală a tatălui inculpatului, iar invocarea faptului că chemarea ambulanței nu ar echivala cu acordarea la timp a primului ajutor medical.

Subsidiar, instanța accentuează, că starea de sănătate a tatălui inculpatului , în data de 16 mai 2025 aproximativ în jurul orelor 08.00-09.00, nu a fost confirmată, or însuși faptul existenței vreunui diagnostic în cazul acesteia, nu s-a dovedit în ședință de judecată prin nici un înscris medical sau alte probe veridice, ceea ce denotă caracterul declarativ al celor invocate.

Mai mult, instanța reține din declarații, că inculpatul Pohilă Ruslan nu a negat faptul consumului de băuturi alcoolice, însă invocă dezacordul cu rezultatul de 0,

54 mg/l, motivând prin faptul, că a dormit noaptea, a mîncat bine și a băut o cafea și se considera apt de-a se urca la volanul automobilului.

În context, se reține că instanța de judecată va pune la baza Sentinței de condamnare în privința inculpatului Pohilă Ruslan declarațiile martorilor Sarmaniuc Artur care în susținerea circumstanțelor de fapt descrise în rechizitoriu și învinuirea formulată în privința inculpatului a declarat, *În timpul patrulării cu automobilul de serviciu Dacia Duster n/î MAI 1177, în jurul orelor 09:30, prin satul ***** r-nul Florești, a fost stopat automobilul de model *****, numerele de înmatriculare nu le ține minte, la volanul căruia se afla Pohilă Ruslan. La întrebarea lor dacă a servit băuturii alcoolice, ultimul li-a comunicat că a consumat în noaptea spre 16 mai, în ajun. I-a fost propus de a fi testat cu aparatul Drager, cu ce ultimul a fost de acord, rezultatul fiind de 0,54 mg/l. Pohilă Ruslan cu rezultatul Drafer a fost de acord. La întrebările puse declară că în automobilul lui Pohilă Ruslan mai era o doamnă, care stătea pe bancheta din față, careva alte persoane nu erau*.

În contextul celor analizate supra, instanța de judecată reține că apreciază declarațiile martorului Sarmaniuc Artur ca pertinente, concludente și utile, care nu conțin careva divergențe între ele, fiind depuse sub jurământ, și care în ansamblu confirmă învinuirea adusă inculpatului.

Suplimentar, instanța constată că declarațiile martorului Sarmaniuc Artur se află în coroborare cu alte mijloace de probă cercetate în cadrul ședinței de judecată, și anume se face trimitere la conținutul declarațiilor martorului Lozan Viorel. Astfel, în sensul învinuirii formulate în privința inculpatului, martorul Lozan Viorel a declarat instanței de judecată că „ *La data de 16 mai în jurul orelor 09:30 patrulând pe traseul central al satului ***** cu colegul său de serviciu ofițerul Sarmaniuc Artur, la ieşirea din satul ***** a fost stopat automobulul de model *****. La volanul automobilului dat se afla Pohilă Ruslan, alăturea era o doamnă. În timpul verificării actelor sa simțit miros de alcool și i-a fost propus testrae alcoolică, ultimul fiind de acord. Rezultatul testării a fost 0,54 mg/l. Pohilă Ruslan a fost stopat în timpul deplasării. Ei cu automobilul lor de serviciu se deplasau în față, față de automobilul lui Pohilă Ruslan, se deplasau spre direcția lui Pohilă Ruslan de deplasare. Șoferul a fost stopat cu girofarul sonor. Testarea alcoolică a fest efectuată de colegul său Sarmaniuc Artur. Pohilă Ruslan a fost de acord atât cu testarea alcoolscopică cât și cu rezultatul acestuia. Prelevarea de probe bilogice nu i-a fost propus și nici Pohilă Ruslan nu a solicitat. Ultimul a confirmat că el întrebuințase băuturi alcoolice în ajunul zilei, de cu seară.”*

Prin urmare, instanța reține că apreciază declarațiile martorului Lozan Viorel, cercetate în cadrul ședinței de judecată, ca pertinente, concludente și utile, care coroborează cu declarațiile martorului Sramaniuc Artur nu conțin divergențe, veridicitatea și legalitatea cărora nu a fost contestată de către partea apărării,

considerente din care instanța le va pune la baza prezentei hotărâri, or declarațiile martorului conțin date importante cu privire la învinuirea înaintată inculpatului de către acuzatorul de stat.

Astfel, instanța de judecată, examinând declarațiile martorului Viorel Lozan reține că acestea vizează în mod direct fapta imputată inculpatului, întrucât martorul a relatat că automobilul de model ***** a fost stopat, iar la solicitarea actelor s-a simțit un miros puternic de alcool emanat din interiorul mijlocului de transport. La întrebarea dacă a consumat alcool, Pohilă Ruslan a recunoscut că a consumat în seara ziliei de 15 mai 2025. Ulterior fiind supus testului alcoolscopic cu aparatul Drager, s-a constat un rezultat de 0, 54 mg/l , cu care Ruslan Pohilă la moment a fost de acord, aplicând semnătura pe tichetul Drager. Prin urmare, instanța apreciază aceste declarații ca fiind pertinente, concludente și utile, dispunând valorificarea lor în procesul de apreciere a probatoriului, acestea fiind avute în vedere la pronunțarea sentinței de condamnare în privința inculpatului.

Astfel, instanța de judecată aferent alegațiilor inculpatului că nu a fost de acord cu rezultatul testării alcoolscopice de 0, 54 mg/l , reține că, persoana testată alcoolscopic, care nu este de acord cu procedura testării, funcţionarea aparatului de testare, rezultatul testării, este în drept să-l conteste, prin examinarea medicală cu recoltarea obligatorie a probelor biologice. În acest caz persoana testată este însoţită de angajatul Inspectoratului Naţional de Patrulare la cea mai apropiată instituţie medicală abilitată, dar nu mai târziu de două ore după testarea alcoolscopică.

În speța data, s-a confirmat că inculpatul că momentul supunerii și efectuării procedurii testării nu și-a experimat dezacordul său, nu a cerut să conteste rezultatul alcotrestului prin examinarea medicală cu prelevarea de probe biologice, fapt confirmat atât de martorii acuzării cât și de martorul apărării Natalia Pohilă și chiar de inculpate.

Suplimentar celor analizate supra, instanța de judecată reține că declarațiile martorilor acuzării – administrate în cadrul ședinței de judecată, se coroborează în mod concludent cu mijloacele materiale de probă indicate în prezenta sentință. Prin aceste declarații sunt confirmate și completate circumstanțele de fapt și de drept descrise în rechizitoriul emis în privința inculpatului Pohilă Ruslan .

Instanța de judecată apreciază mijloace de probă indicate în prezenta sentinta ca pertinente, utile și concludente, care coroborează cu declarațiile martorilor acuzării , fiind dobândite în conformitate cu legea, considerente din care le va pune la baza prezentei Sentințe.

Astfel, instanța reține că fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale şi semnificative între ele și corectitudinea cărora nu poate fi pusă sub semnul

întrebării, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului Pohilă Ruslan.
În contextul celor analizate supra, instanța reține că apreciază critic poziția susținută de inculpatul Pohilă Ruslan pe parcursul cercetării judecătorești privind dezacordul cu rezultatul testului alcoolscopic or, această versiune a apărării nu corespunde adevărului și este prezentată în scopul eschivării inculpatului de la răspunderea penală pentru faptele comise, aceasta se combate de ansamblu probator analizate și apreciate prin prisma prevederilor art.101 din Codul de procedură penală și care integral demonstrează vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii imputate.
În context, analizând declarațiile inculpatului sub aspectul factologic în coraport cu cumulul materialelor cauzei penale cercetate în cadrul ședinței de judecată, instanța de judecată stabilește că inculpatul a depus declarații, având tendința să prezinte o stare de fapt nereală şi neplauzibilă, care să-i atenueze răspunderea penală, deoarece aceste declarații se combat prin cumulul de probe administrate.
În această ordine de idei, instanța de judecată apreciază critic argumentul inculpatului precum că nu este vinovat de fapta incriminată, calificându-l ca o modalitate a acestuia de a se apăra și o încercare de a evita răspunderea pentru cele comise. Mai mult decât atât, argumentul dat se combate prin declarațiile martorilor făcute în ședința de judecată precum și materialele dosarului cercetare în ședința de judecată. Astfel, în sensul circumstanțelor invocate de partea apărării în susținerea poziției sale, instanța de judecată reține că de fapt, prin audierea inculpatului, prin argumentele invocate în cererile formulate în cadrul examinării cauzei, apărarea nu a răsturnat în mod categoric și echivoc învinuirea adusă inculpatului Pohilă Ruslan.
Astfel din probele prezentate de către partea acuzării și administrate în cadrul cercetării judecătorești de către instanța de judecată s-a confirmat în totalitate vinovăția inculpatului Pohilă Ruslan de comiterea infracțiunii incriminate, de către avocat nefiind prezentate careva probe pertinente și concludente, sau careva argumente verosimile, care să combată probele acuzării în acest sens, or, probele cercetate nu au trezit careva dubii instanței referitor la veridicitatea acestora.
Urmare, cercetând probele, din punct de vedere al pertinenței, concludentei, utilității şi veridicității lor, instanța de judecată constată, că în ședință de judecată s-a stabilit cu certitudine vinovăția inculpatului Pohilă Ruslan în comiterea infracțiunii de conducere a mijlocului de transport de către o persoană care se află în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, infracțiune prevăzută de art. 264/1 alin. (1) din Codul penal.
Cu privire la individualizarea pedepsei.
De către acuzatorul de stat Mihail Dadu în dezbaterile judiciare a fost solicitată recunoașterea inculpatului Pohilă Ruslan vinovat de săvârșirea infracțiunii incriminate în baza art. 264/1 alin. (1) din Codul penal şi solicită ai fi aplicata o

pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 2000 u.c. cu anularea dreptului de-a conduce mijloace de transport.
Apărătorul Leonid Zaharii care acționează în interesele inculpatului Pohilă Ruslan, în dezbaterile judiciare a solicitat achitarea acestuia de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 264/1 al.1) Cod penal, pe motiv, că fapta nu întrunește elementele constituitive ale infracțiunii.
Inculpatul Pohilă Ruslan a susținut apărătorul său.
Ținând cont de prevederile art.26, 101 Cod de procedură penală, instanța de judecată judecă materialele şi cauzele penale conform legii şi propriei convingeri bazate pe probele cercetate în procedura judiciară respectivă.
Potrivit art.24 alin.(2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decât interesele legii. În cazul săvârşirii unei infracțiuni instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit opera de individualizare a pedepsei pentru infractorul care a comis acea infracțiune, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării acestei operaţiuni, ţinând seama de regulile şi principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea felului, duratei ori a cuantumului pedepsei în cadrul operaţiunii de individualizare a acesteia.
Potrivit art.61 alin.(1) şi (2) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală şi corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială. Instanţa remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvârşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. De altfel, pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor

sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „preţul" pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile şi urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptăţii, inclusiv prin prisma principiilor proporţionalităţii şi cel al echităţii lor.

Instanţa concluzionează că sentinţa de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât şi pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracţiuni şi va constitui o garanţie şi o asigurare că drepturile şi libertăţile consfinţite în Constituţia Republicii Moldova şi alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată şi pedepsită. În cadrul individualizării pedepsei, instanţa de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea NR. R (92) 16 a Comitetului de miniştri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancţiunilor aplicate în comunitate (adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri, potrivit căreia „natura şi durata sancţiunilor şi măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporţională cu gravitatea infracţiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia".

La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei inculpatului, instanţa de judecată în conformitate cu art.art.7, 75 Cod penal, ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracţiunii comise, de personalitatea inculpatului, de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia, precum și de comportamentul inculpatului.

Referitor la gravitatea infracţiunii săvârşite, motivul acesteia, de caracterul şi gradul pericolului social deosebit al infracţiunii comise, instanţa de judecată reține următoarele: Infracțiunea prevăzută de art.264/1 alin.(1) Cod penal, săvârșită de către Pohilă Ruslan la momentul comiterii faptei, făcea parte din categoria infracțiunilor mai puțin grave.

În conformitate cu art. 264/1 alin.(1) Cod penal, stabilește pedeapsă –amendă în mărime de la 1500 la 2500 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 3 ani, în ambele cazuri cu anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.

Reieșind din principiul individualizării pedepsei, potrivit prevederilor art.75-78 Cod penal, instanțele judecătorești în toate cazurile vor aplica o pedeapsă

echitabilă, ținând cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia. Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracţiunii săvârşite, se stabileşte având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situaţia materială, familială sau socială, prezenţa sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârşirea infracţiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului. Pedeapsa şi modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în aşa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale şi evitarea în viitor a săvârşirii unor fapte similare.
În acest mod, reieșind din opiniile participanților la proces, a materialelor dosarului penal și din cele nominalizate supra, instanța consideră că o pedeapsă care ar justifica cu adevărat scopul legii penale în acest caz, care ar contribui la corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni de către aceasta este aplicarea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 1950 u.c.-echivalentul 97.500 lei, după cum statuează sancțiunea normei speciale prevăzute la art. 264/1 alin. (1) din Codul penal, care este una echitabilă în raport cu infracțiunea săvârșită și în același timp nu va genera sentimente de nedreptate, dar va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.
Cu atât mai mult, interzicerea conducerii mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică este strict stipulată în Regulamentul circulației rutiere, formând, în dependență de gradul de ebrietate, contravenție sau componență de infracțiune, ce sunt sancționate de legea contravențională și cea penală, împrejurare despre care inculpatul cunoștea cu bună seamă și care nu l-a oprit de la comiterea faptei prejudiciabile.
Referitor la personalitatea inculpatului Pohilă Ruslan instanța de judecată reține:
Potrivit materialelor cauzei penale se atestă că Pohilă Ruslan anterior a fost condamnat de trei ori, însă la momentul comiterii faptei, antecedentele penale ale inculpatului erau stinse.
Circumstanțe atenuante nu au fost stabilite. Careva circumstanțe agravante, în baza art. 77 alin.(1) Cod penal, la examinarea cauzei și stabilirea pedepsei inculpatului, au fost stabilite, săvîrşirea infracţiunii de către o persoană care anterior a fost condamnată.
Concomitent, temeiuri pentru liberarea inculpatului Pohilă Ruslan de răspundere penală conform prevederilor art. 53 din Codul penal nu au fost stabilite.

La caz, instanța va reține că conform cazierului contravențional eliberat pe numele inculpatului Pohilă Ruslan rezultă, că acesta în perioada 21.11.2020-21.05.2025 nu a fost supus răspunderii contravenționale.(f.d.60).
Având în vedere că norma penală prevăzută la art.264/1 alin.(1) Cod penal, stabileşte pedeapsă complementară obligatorie, reieşind din aceleaşi criterii de individualizare a pedepsei penale, instanţa de judecată consideră necesar de a-i aplica inculpatului Pohilă Ruslan pedeapsă complementară sub formă de anularea dreptului de a conduce mijloace de transport.
De rând cu aceasta recunoașterea vinovăției, căința sinceră, caracteristica pozitivă, nu pot fi apreciate drept circumstanțe ce ar face o excepție de la general, ele fiind luate în considerație din perspectiva unor circumstanțe atenuante care au favorizat aplicarea pedepsei cele mai blânde prevăzută de art. 264/1 alin. (1) Cod penal-amendă.
În aceeași ordine de idei, instanța ține să menționeze, că deși componența art. 264/1 alin. (1) Cod penal este inclusă în categoria infracțiunilor mai puțin grave, totuși făcând parte din domeniul securității circulației rutiere și exploatării mijloacelor de transport, ca parte componentă a securității și ordinii publice, ea este îndreptată spre neadmiterea la circulația rutieră a persoanelor în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat, întru excluderea urmărilor grave ce pot surveni ca rezultat al acestor acțiuni, ținându-se cont și de faptul, că la etapa actuală mijloacele de transport prezintă un grad sporit de pericol. De aceea atragerea făptuitorului la răspunderea penală pe art. 264/1 alin. (1) Cod penal, determină necesitatea aplicării în privința lui atât a pedepsei penale principale, cât și a celei complimentare, obligatorii, întru excluderea manifestării în continuare a aceluiași comportament de neglijare a restricțiilor impuse de lege, precum și a practicii vicioase de sine încredere în rândurile infractorilor.
Potrivit art.21/1 alin.(3) al Legii nr.131 din 07.06.2007, privind siguranța traficului rutier, organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale de privare de dreptul de a conduce mijloace de transport, în termen de până la 10 zile, remit autorității competente permisele de conducere ridicate pentru anularea acestora.
Subsecvent, conform Regulamentului cu privire la permisul de conducere, organizarea şi desfăşurarea examenului pentru obţinerea permisului de conducere şi condiţiile de admitere la traficul rutier, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1452 din 27 decembrie 2007, permisele de conducere ale persoanelor condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedepse penale de anulare sau privare de dreptul de a conduce vehicule, însoțite de hotărârile judecătorești pe caz, se remit, în termen de 10 zile, de către organele care asigură executarea pedepsei penale sau sancțiunii contravenționale Instituției Publice „Agenția Servicii

Publice”, pentru anulare în Sistemul informațional automatizat „Registrul de stat al conducătorilor de vehicule”, în ordinea stabilită de către această autoritate.

Însă, în cazul în care persoanele condamnate printr-o hotărâre judecătorească rămasă definitivă cu pedeapsă penală de anulare sau privare de dreptul de a conduce vehicule, nu au predat permisul de conducere deținut, organele care asigură executarea pedepsei penale, în termen de 10 zile, remit Instituției Publice „Agenția Servicii Publice” hotărârile judecătorești pe caz, pentru anularea permiselor de conducere în cauză.

Prin urmare, prin ordonanța din 19.05.2025 /f.d.27/ a fost recunoscut în calitate de copr delict : permisul de conducere nr.***** eliberat la 28.12.2006 cu categoriile B, C pe numele lui Pohilă Ruslan urmează să fie remis I.P. „Agenția Servicii Publice”, pentru anularea acestuia, în termen de 10 zile din momentul rămânerii definitive a sentinței, în contextul punerii în executare a acesteia, de către organul care va asigura executarea pedepsei.

Cu privire la corpuri delicte.

În conformitate cu prevederile art. 385 alin. (1) pct. 13) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinţei, instanţa de judecată soluţionează chestiunea cu privire la corpurile delicte. Instanța statuează cu referire la mijloacele materiale de probă, că potrivit art. 157 alin. (1), Cod procedură penală, constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul procedură penală stipulează că, documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Prin ordonanța OUP din 16 mai 2025 a fost recunoscut în calitate de corp delict, automobilul de model ”*****” nr/I ***** (f.d.24) , care prin ordonanța OUP din 21.05.2025 a fost transmis spre păstare lui Munteanu Tatiana , până la soluționarea cauzei.(f.d.24); purtătorul de informații CD cu imagini video din 16.05.2025 ,recunoscut în calitate de corp delict prin ordonanța OUP din 21 mai 2025.

Instanța statuează cu referire la mijloacele materiale de probă, că potrivit art. 157 alin. (1), Cod procedură penală, „constituie mijloc material de probă documentele în orice formă (scrisă, audio, video, electronică etc.) care provin de la persoane oficiale fizice sau juridice dacă în ele sunt expuse ori adeverite circumstanțe care au importanță pentru cauză”.

Subsecvent, art. 157 alin. (2) din Codul procedură penală stipulează că documentele se anexează, prin ordonanța organului de urmărire penală sau prin încheierea instanței, la materialele dosarului și se păstrează atâta timp cât se păstrează dosarul respectiv. În cazul în care documentele în original sunt necesare pentru evidență, rapoarte sau în alte scopuri legale, acestea pot fi restituite deținătorilor, dacă este posibil fără a afecta cauza, copiile de pe acestea păstrându-se în dosar.

Prin ordonanța OUP din 21 mai 2025, a fost recunoscut în calitate de mijloc material de probă-alcotestul Drager 6820 nr.174 din 16 mai 2025 ora 09.42 min.Elucidând cele expuse supra, instanța concluzionează că, la materialele cauzei penale se păstrează: purtătorul de informații cu imaginiile video din 16.05.2025, recunoscut în calitate de corp delict și anexat la cauza penală, obiecte care au fost obținute de către organul de urmărire penală în mod legal, este necesar şi pertinent cauzei penale, nu există o cerere de restituire a acestuia unui posesor legal şi prin urmare, în temeiul art. 162 alin. (1) pct. 5) din Codul de procedură penală, acesta vr rămâne la materialele cauzei penale, pe toată perioada păstrării sale.

Cu referire la măsura preventivă.

În conformitate cu art. 395 alin. (1) pct. 5) al Codului de procedură penală, în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentinţa va deveni definitivă. În acest context, instanţa relevă că conform art. 329 alin. (1) din Codul de procedură penală, la judecarea cauzei, instanţa, din oficiu sau la cererea părţilor şi ascultând opiniile acestora, este în drept să dispună aplicarea, înlocuirea sau revocarea măsurii preventive aplicate inculpatului.

Potrivit prevederilor art. 175 din Codul de procedură penală, măsurile cu caracter de constrângere prin care bănuitul, învinuitul, inculpatul este împiedicat să întreprindă/anumite acţiuni negative asupra desfăşurării procesului penal, securității și ordinii publice sau asupra asigurării executării sentinţei constituie măsuri preventive. Măsurile preventive sânt orientate spre a asigura buna desfășurare a procesului penal sau a împiedica bănuitul, învinuitul, inculpatul să se ascundă de urmărirea penală sau de judecată, spre aceea ca ei să nu împiedice stabilirea adevărului ori spre asigurarea de către instanţă a executării sentinţei.

În conformitate cu prevederile art. 176 din Codul de procedură penală, măsurile preventive pot fi aplicate de către procuror, din oficiu ori la propunerea organului de urmărire penală, sau, după caz, de către instanța de judecată numai în cazurile în care există suficiente temeiuri rezonabile, susținute prin probe, de a presupune că bănuitul, învinuitul, inculpatul ar putea să se ascundă de organul de urmărire penală sau de instanță, să exercite presiune asupra martorilor, să nimicească sau să deterioreze mijloacele de probă sau să împiedice într-un alt mod stabilirea

adevărului în procesul penal, să săvârșească alte infracțiuni ori că punerea în libertate a acestuia va cauza dezordine publică.
Prin ordonanța procurorului din 23 mai 2025 față de Pohilă Rislan a fost aplicată măsura preventive-obligarea de nepărăsire a localității, care a încetat de drept. Având în vedere că incupatul la momentul pronunțăării sentinței nu se afă sub imperiu unei măsuri preventive, iar în privința lui a fost aplicată o sanciune pecuniară, instanța de judecată nu consider oportun aplicarea față de inculpat a unei măsuri preventive.
Potrivit materialelor cauzei penale în cauza penală, acțiune civilă nu a fost înaintată.

Cheltuielile judiciare.

Cu privire la cheltuielile judiciare, instanța de judecată reține, că acuzatorul de stat în dezbateri judiciare a solicitat încasarea cheltuielilor judiciare în mărime de 18,90 lei pentru efectuarea testării alcotestului cu mijlocul special omologat”Drager”. Instanța va respinge această cerință, or aceasta este obligația acuzării în calitate de autoritate a statului de-a acumula probe necesare ce demonstrează vina persoanei în comiterea unei infracțiuni.

Astfel, ce ține de încasarea cheltuielilor în sumă de 18,90 lei pentru efectuarea alcotestului cu mijlocul special omologat Drager , instanța de judecată, remarcă că aceasta este obligația pozitivă a acuzării de-a acumula probe necesare ce demonstrază vinovăția persoanei în comiterea infracțiunii de conducerea mijlocului de transport care se află în stare de ebrietate și asumarea cheltuielilor aferente procesului din contul statului, în cazul dat pentru efectarea alcotestului în scopul stabilirii concentrației de alcool.

La adoptarea sentinţei instanţa soluţionează şi chestiunea ce ţine de cheltuielile de judecată.

În şedinţa de judecată procurorul a solicitat încasarea de la Pohilă Ruslan a sumei de 18, 70 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

În conformitate cu art.227 alin.(1) Cod de procedură penală, cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfăşurări a procesului penal.

Potrivit art.229 alin.(1) şi (2) Cod de procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată şi de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum şi de persoana în privinţa căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Instanţa de judecată atestă că, în şedinţă procurorul nu a argumentat caracterul cheltuielilor pretinse, iar la materialele cauzei penale lipsesc probe care să justifice obligativitatea încasării acestora cît şi să demonstreze real şi incontestabil cuantumul lor, astfel cererea procurorului nu poate fi admisă.

În contextul celor expuse în conformitate cu prevederile art. 64 Cod penal, art. art. 338, 339, 382, 384, 385, 389, 392-394, 400 alin. (1) și 402 alin.(1) Cod de procedură penală, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Pohilă Ruslan ***** a.n. ***** c/p ***** se recunoaşte vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 264/1 alin. (1) din Codul penal și în baza acestei norme , i se stabilește pedeapasă sub formă de amendă în mărime de 1950 (una mie nouă sute cincizeci) unități convenționale , echivalentul 97.500 (nouăzeci și șapte mii cinci sute) lei cu anularea dreptului de-a conduce mijloace de transport.

Se informează condamnatul Pohilă Ruslan despre dreptul de a achita jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care hotărârea devine executorie. În acest caz, se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral. În caz de eschivare cu rea-voinţă a condamnatului de la achitarea amenzii stabilite ca pedeapsă principală sau complementară, instanţa de judecată poate să înlocuiască suma neachitată a amenzii cu închisoare.

Permisul de conducere nr.***** cu categoriile admise ”B”, ”C” pe numele lui Pohilă Ruslan, urmează a fi remis, în termen de 10 (zece) zile, I.P. „Agenția Servicii Publice”, pentru anularea acestuia, din momentul rămânerii definitive a prezentei sentințe.

Corpul delict : suportul electronic de tip CD cu imaginiile video din 16.05. 2025 și mijlocul material de probă alcotestul Drager 6820 nr.174 din 16 mai 2025 ora 09.42 min, de păstrat în continuare la materialele dosarului pe tot termenul de păstrare a lui.

Corp delict, automobilul de model ” *****” nr/I ***** restituit prin ordonanța OUP din 21.05.2025 cet. Munteanu Tatiana, de lăsat în posesia accesteia.

Se respinge ca neîntemeiată cererea procurorului privind încasarea din contul inculpatului Pohilă Ruslan în beneficiul statului suma de 18,70 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată.

Sentința este cu drept de atac în ordine de recurs la Curtea de Apel Nord , în termen de 15 (cincisprezece) zile, prin intermediul Judecătoriei Soroca (sediul Florești), din momentul pronunțării integrale a acesteia.

Sentința fiind motivată și pronunțată public la 10.12.2025 .

Președintele ședinței, judecător **Ramona Moșneguțu**